

ΩΦΕΛΕΙΑ ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ. Περιπλέων τὴν Ὀκεανίαν ὁ μαίραρχος Οὐέλκης ἐπληροφορήθη ὑπὸ τινος τῶν νησιωτῶν ὅτι πρὸ ὀλίγου καιροῦ εἶχε ναυαγήσει εὐρωπαϊκὸν πλοῖον. Μαθὼν δὲ ὅτι ἐσώθησαν οἱ ἐπιβάται, ἠρώτησε ποῦ ἦσαν. Ὁ δὲ νησιώτης ἀπεκρίθη ἀταράχως: — Τοὺς ἐσφάζαμεν καὶ τοὺς ἐφάγαμεν. — Ὅλους; ἐπυνέλαθεν ἐκπλαγείς ὁ Οὐέλκης. — Πλὴν ἑνός, εἶπεν ὁ βάρβαρος. — Καὶ πῶς ἐφείσθητε μόνον ἑνός; — Διότι, ἐπρόσθεσεν ὁ ὠκεανίτης, τοὺς ὄζοντας ὡς αὐτὸς καπνοῦ δὲν τρώγομεν, διότι τὸ κρέας τῶν γίνεται ἀηδέστατον κατὰ τὴν ὄσμην καὶ τὴν γεῦσιν. — Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι καὶ ἡ πολλὴ χρῆσις τοῦ καπνοῦ δύναται κατὰ τι νὰ μᾶς ὠφελήσῃ, ἂν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βλάβη τὴν υγίαν.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ. Εἰδός τι ἐφημερίδων εἶχον καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ῥωμαῖοι, τὰ καλούμενα, *acta*, καὶ *Diurna* ἢ *Compilatio*: ἀλλ' αὐταὶ ἐπεναχθήσαν κυρίως περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἸΖ'. ἑκατονταετηρίδος. Καὶ πρῶτον μὲν ἐράνησαν, ὡς γνωστὸν, ἐν Ἑνετίᾳ, ὅπου ἐπωλοῦντο ἀντὶ Ἑνετικῆς χαλκονομίας, τοῦ καὶ γαζέττα καλουμένου: διὸ καὶ αὐταὶ ὠνομάσθησαν *γαζέττα*. Ἡ πρώτη τῶν ἐν Γαλλίᾳ δημοσιευθεισῶν ἐφημερίδων ἐράνη τὴν 1 Ἀπριλίου τοῦ 1631 ἔτους. Σήμερον δὲ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν τοσοῦτον ἐξηπλώθη ἀπανταχοῦ τῆς γῆς, ὥστε αἱ καθ' ὅλην τὴν ὑφήλιον ἐκδιδόμεναι ὑπολογίζονται μέχρι 3,600: δηλαδὴ εἰς μὲν τὴν Εὐρώπην 2,430, εἰς δὲ τὴν Ἀμερικὴν 110, τὴν Ἀσίαν 50, καὶ τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὰς νήσους 20. Ἐκ δὲ τῶν περιοδικῶν συγγραμμάτων πρῶτον ἐράνη ἐν Γαλλίᾳ περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος τὸ *Journal des Savants*, ἧτοι *Ἐφημερίς τῶν Λογίων* ἧς πρῶτος συντάκτης ὑπῆρξεν ὁ De-Sallo. Νῦν δὲ καὶ τὰ περιοδικὰ συγγράμματα τοσοῦτον ἐπολυπλασιάσθησαν, ὥστε ἂν μόνον τὰ περὶ ἰατρικῶν ἐπιστημῶν πραγματευόμενα συλλέξωμεν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, θέλομεν ἀπαρτίσει βιβλιοθήκην ἐκ 366 ὡς ἔγγιστα τόμων, ὧν ἕκαστος σύγκειται ἐκ 500 περίπου σελίδων.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ. Τὸ 1826 ἐσυστήθησαν εἰς διαφόρους τῆς Γαλλίας πόλεις φιλόανθρωποι τινες ἐταιρεῖαι προτιθέμεναι τὴν πραγματοποίησιν πτωχῶν συνοικεσιῶν, καὶ ἰδίως μεταξὺ ἀτόμων παρηνόμως συζώντων. Ἐκ τῶν ἐταιρειῶν τούτων μόνον ἡ ἐν Περσιόσις ἐδρεύουσα εἶχεν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της μέχρι 1 Ἰανουαρίου 1848 νομιμοποιήσει 17,706 συνοικέτια πρὶν παράνομα. Χάριν ἄρα τῆς Ἐταιρείας ταύτης 35,412 ἄνθρωποι ἐπανήλθον εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν, καὶ 13,000 ὡς ἔγγιστα παιδίον πῦτύχησαν νὰ ἀναδειχθῶσι νόμιμα.

ΚΑΝΝΟΝΙΑ. Τὰ κανόνια, κατὰ τὴν τῶν πλειόνων δόξαν, ἐπενόησαν πρῶτοι οἱ Ἄραβες, μεταχειρισθέντες αὐτὰ ἐν ἔτει 1342 ἐνῶ ἐπολιορκούντο ἐν Ἀλγεζίρῃ ὑπὸ τῶν Καστιλλάνων. Λέγεται δὲ ὅτι καὶ οἱ Ἄγγλοι μετεχειρίσθησαν τοιαῦτα ἐν ἔτει 1376 κατὰ τὴν ἐν Κρεσὺ μάχην.

ΛΑΧΕΙΟΝ. Ἡ κυβέρνησις τῆς Βαβυλῆος θέλουσα τὸ 1845 νὰ κατασκευάσῃ διαφόρους σιδηροδρόμους

ἔλαβε δάνειον ἐκ φιορινίων 14,000,000, ὑποσχεθεῖσα ν' ἀποδώσῃ αὐτὸ ἐντὸς τεσσαράκοντα ἐτῶν καθ' ἑξαμήνους δόσεις, καὶ μετὰ τόκου 3 1/2 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Ἡ δὲ πληρωμὴ τελεῖται διὰ κληρώσεως ὀριζούσης τὰς πληρωθησομένας καθ' ἑξαμηνίαν ὁμολογίας, καὶ τὴν ὀνομαστικὴν ἑκάστης αὐτῶν ἀξίαν, καθότι αἱ μὴ ἀμειβόμεναι (non premiate) ὁμολογίαι λαμβάνουσι μόνον τὸ κεφάλαιον συνιστάμενον ἐκ φιορ. 35, καὶ τόκον δύο μόνον ἐπὶ τοῖς ἑκατόν: αἱ δὲ ἀμειβόμεναι (premiata) (ὡς ἐκ τοῦ κλήρου δηλονότι), λαμβάνουσιν ἀπὸ 70 κατ' ἐλάχιστον, μέχρι 50,000 φιορ. κατ' ἀνώτατον ὅρον. Ὁ ὀλικὸς δὲ ἀριθμὸς τῶν ἐκ 35 φιορ. ὁμολογιῶν ἀναβαίνει εἰς 400,000, ἀντιπροσωπευουσῶν τὰ 14,000,000 φιορ. τοῦ δανείου. Οἱ κατὰ τὸ τεσσαράκοντα τὲς τοῦτο διάστημα πληρωθησόμενοι τόκοι συμποσῶνται εἰς φιορ. 16,261,495, καὶ εἰς ἰσοδυναμίας πρὸς ἀνάλογον ἐξαργύρωσιν τῶν κατὰ κλήρωσιν ἀμειβομένων ὁμολογιῶν. **Ι. ΔΕΚΙΓΓΑΛΛΑΣ.**

ΚΩΣΤΑΣ Ο ΙΝΔΟΣ.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ βίου τοῦ *Μ. Ἀλεξάνδρου* ἔπρεπε νὰ δημοσιεύσωμεν, κατὰ τὴν δοθείσαν ἄλλοτε ὑπόσχεσιν, τὸν τοῦ Γ. Καστριώτου ἢ Σκεντέρμπεη, τοῦ τελευταίου τούτου, ὡς εἶπομεν τότε, τῶν ἠρώων τῆς ἀρχαίας, καὶ πρώτου τῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Ἀλλ' ἐπειδὴ, καὶ τοι προχωρήσαντος τοῦ ὅλου ἔργου, ἐλάβημεν ἀνάγκην ἱστορικῶν τινῶν εἰδήσεων, ἀναβάλλομεν τὴν δημοσίευσιν, καὶ ἐν τούτῳ ἐκδίδομεν ἄλλο σύγγραμμα, ἱστορικὸν μὲν καὶ τοῦτο, συγχρόνως ὅμως καὶ τερπνότερον. Εἶναι δὲ ἔργον τῆς αὐτῆς χειρὸς τῆς γραφῆς τὸν ΚΥΝΗΓΟΝ, ὅστις διὰ τὰς ἱστορικὰς εἰδήσεις, τὴν τε χάριν καὶ ζωηρότητα τῶν περιγραφῶν καὶ τὰς περιπετειάς, εἴλωκεν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ξένον ἔργον, ἐξ ὧν ἐδημοσίευσεν ἡ *Παρδώρα*, τὴν προσοχὴν, ἐδίδαξε τὸν νοῦν καὶ κατεκλήθη τὴν καρδίαν τῶν ἀνεγνωστῶν αὐτῆς. Ὁ *Κυνηγὸς* ἀπέδειξε πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅτι δυνατόν τὰ ἱστορικὰ γεγονότα καὶ αἱ ἱστορικαὶ ἀφηγήσεις νὰ ἐξυφανθῶσιν ἐπὶ τὸ μυθιστορικώτερον, νὰ διεγείρωσι τὴν περιέργειαν, νὰ τέρψωσι, νὰ συγκινήσωσι καὶ ἀνευ τῆς συνδρομῆς τοῦ πάθους ἄπερ καλοῦμεν ἔρωτα.

Μετὰ τῆς αὐτῆς χάριτος καὶ ζωηρότητος καὶ ἀκριβείας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς εὐλαβείας πρὸς τὰ ἦθη ἔγραψεν καὶ *Κώστα* ὁ *Ἰνδός*. Ὁ συγγραφεὺς, ἐξ ἱστορῶν τὰ κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πόλεμον τῆς Μεξικῆς, παρενεῖρει τοιαῦτα ἐπισόδια παραστατικὰ τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων τοῦ τόπου τούτου, ὥστε ὡς καὶ τὸ πρῶτον οὕτω καὶ τὸ δεύτερον τοῦτο σύγγραμμα κατέστησε διδακτικὸν καὶ ἐπαγωγότατον.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ βίος τοῦ *Μ. Ἀλεξάνδρου* θέλει εἶτι παραταθῆ ἐπὶ δύο ἢ καὶ τρεῖς μῆνας, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦδε τῆς δημοσιεύσεως *Κώστα* τοῦ *Ἰνδοῦ*, οὗ τινος ἡ συνέχεια θέλει ἀκολούθως καταχωρισθῆ ὅπου σήμερον ὁ ἀνωτέρω βίος.